

कारण

(तच्च भवः अणु वज्रसु तस्य लुक् ।) तद्देशीयजने वज्रवचनान्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

कारणं, स्त्री, (कार्यतेऽनेन । णिजन्तात् कृजो ल्युट् ।) येन विना यन्न भवति तत् । तत्पर्यायः । हेतुः २ वीजम् ३ । इत्यमरः । १ । ४ । २८ ॥ निमित्तम् ४ प्रत्ययः ५ । इति जटाधरः ॥ (यथा, विष्णु-पुराणे । १ । १७ । ३० ।

“यतः प्रधानपुरुषो यतश्चैतत् चराचरम् ।
कारणं सकलस्यास्य स नो विष्णुः प्रसीदतु” ॥
कारणत्वमाह । अन्यथासिद्धिश्च न सति नियत-
पूर्ववर्तिनम् । तत्रिविधम् । समवायिकारणत्वम्
१ असमवायिकारणत्वम् २ निमित्तकारणत्वम् ३
परमाणुपरिमाणभिन्नानां कारणत्वम् । इति
भाषापरिच्छेदः । १६-१७ ॥ अणुपरिमाणन्तु न
कस्यापि कारणम् । इति सिद्धान्तसुक्तावली
(यथा, हेः रामायणे । १ । ६४ । ११ ।

“वज्रमिहः कारणेदेव ! विश्वमिहो महाभुनिः ।
लोभितः क्रोधितश्चैव तपसा चाभिवर्जितः” ॥
करणम् । (कृ वधे + स्वार्थे णिच् भावे ल्युट् ।)
बधः । इति मेदिनी ॥ (आदिः । मूलम् । यथा,
मनुः । ११ । ८४ ।

“ब्राह्मणः सम्भवेनैव देवानामपि दैवतम् ।
प्रमाणश्चैव लोकस्य ब्रह्मज्ञैव हि कारणम्” ॥
प्रमाणम् । यथा, मनुः । ८ । २०० ।

“सम्भोगो दृश्यते यच्च न दृश्येतागमः क्वचित् ।
आगमः कारणं तच्च न सम्भोग इति स्थितिः” ॥
इन्द्रियम् । (यथा, गीतायाम् । १३ । २० ।
“कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ।
पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते” ॥

“कार्यं शरीरं कारणानि सुखदुःखसाधनानी-
न्द्रियाणि तेषां कर्तृत्वे तदाकारपरिणामे” ।
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥) देहः । (यथा,
शाङ्करात्मबोधे । १३ ।

“अनाद्यविद्याऽग्निर्व्याघ्रा कारणोपाधिरुच्यते ।
उपाधित्तयादन्यमात्मानमवधारयेत्” ॥
साधनम् । (करणमेव स्वार्थं अण् ।) कर्म ।
(यथा, चाणक्ये । २३ ।

“न कश्चित्कस्यचित्कर्मा न कश्चित्कस्यचित् रिपुः ।
कारणेन हि जानाति मित्राणि च रिपून्मित्रा” ॥
कायस्थः । (करणशब्देऽस्य विशेषो ज्ञेयः ॥) वाद्य-
प्रभेदः । गीतप्रभेदः । इति भरतचरनकोषः ॥
(आदिकारणत्वात् विष्णुः । यथा महाभारते ।
१३ । १४६ । ५४ ।

“करणं कारणं कर्ता विकर्ता गृह्णो गृह्यः” ॥
शिवः । यथा शङ्कररक्षते वेदसारशिवस्तवे ७ ।

“अजं प्राश्रितं कारणं कारणानाम्
शिवं केवलं भासकं भासकानाम्” ॥)

कारणगुणोद्भवगुणः, पुं, (कारणगुण उद्भवो यस्य ।
स चासौ गुणश्चेति कर्मधारयः ।) कारणगुण-
पूर्वकगुणः । तद्वयथा । रूपम् १ रसः २ गन्धः ३
स्पर्शपाकजस्पर्शः ४ त्रवत्वम् ५ स्नेहः ६ वेगः ७ गुरु-
त्वम् ८ शक्तम् ९ घृण्यत्वम् १० परिमाणम् ११

कारण

स्थितिस्थापकसंस्कारः १२ । इति भाषा-
परिच्छेदे । ६६ ॥

कारणशरीरं, स्त्री, (कारणं अविद्या सैव शरी-
रम् । अनाद्यविद्याऽग्निर्व्यवर्तनीयं शरीरद्वयकारण-
मात्रम् । सत्स्वरूपाज्ञानं यदस्ति तत्कारण-
शरीरमित्याहुः ।) सत्त्वप्रधानमज्ञानम् । (किन्तु
बीजावस्थायां सूक्ष्मरूपत्वात् विषयव्यापाररहि-
तस्यान्तःकरणस्य सुतरां सुखस्वरूपेणानुभूयतेऽसौ
द्रष्टा ।) तत्पर्यायः । आनन्दमयकोषः २ सुषुप्तिः ३ ।
(यदुक्तं वेदान्तसारे । १६ ।

“अस्यापीयमहङ्कारादिकारणत्वात् कारणश-
रीरं आनन्दप्रसूतत्वात् कोषवदाच्छादकत्वाच्च
आनन्दमयकोषः सर्वोपरमत्वात् सुषुप्तिः अत-
एव स्थूलसूक्ष्मशरीरलक्षणानामिति चोच्यते” ॥ अत्र
सुबोधनी यथा ।

“प्रलयकाले हिरण्यगर्भादिप्रपञ्चोत्पादकेऽन्य-
गतमूलप्रकृतिवत् सुषुप्तिकाले अहङ्कारादिशरी-
रोत्पादकसंस्कारमात्रावशिष्टजीवगतज्ञानस्यापि
कारणशरीरत्वं इन्द्रियतद्विषयभावे व्यासङ्गा-
भावादानन्दमात्राद्व्यादानन्दमयत्वं आच्छादकत्वा-
त्कोषत्वञ्च युक्तमिति भावः । ननु स्थूलसूक्ष्मशरीर-
लयस्थानस्य कथं सुषुप्तिशब्दवाच्यत्वमित्याशङ्क्य
पूर्ववत् संज्ञाभेद इति वक्तुं तच्च युक्तिमाह सर्वो-
परमत्वादिति । पक्षीकृतस्थूलशरीरस्य व्यावहारि-
कस्य साप्रपञ्चस्य संस्कारोऽज्ञाने लीनत्वात्
सर्वोपरतिरित्यर्थः । तथा चोक्तम् ।

“लये फेनस्य तद्गमनां द्रव्याद्याः स्युस्तरङ्गके ।
तस्यापि विनये नीरे तिष्ठन्त्येते यथा पुरा ॥
व्यवहारिक देहस्य लयः स्यात् प्रतिभासिके ।
तल्लये सच्चिदानन्दः पर्यवस्यन्ति सात्त्विकि” ॥

कारणा, स्त्री, (ह्रिंसायाम् । णिजन्तात् कृजो
“ग्यासञ्च्येति” । ३ । ३ । १०७ । युच् ततः
टाप् ।) यातना । गाढवेदना । इत्यमरः । १ । ६ । ३ ॥
नरकसजा यमयातना । इति केचित् । इति
भरतः ॥

कारणिकः, त्रि, (करणैः कारणैर्वा चरति । “चर-
तीति” । ४ । ४ । ८ । ठक् ।) परीक्षकः । इत्य-
मरः । ३ । १ । ७ ॥

कारणोत्तरं, स्त्री, (कारणेन उत्तरम् ।) प्रत्यव-
स्कन्दनम् । सत्यत्वेनाङ्गीकृत्य तत्त्वतिसूक्ष्मरूप-
कारणं ब्रूयात् तदा तदुत्तरम् । तत्रिविधम् ।
बलवत् १ तुल्यबलम् २ दुर्बलम् ३ । आद्यं यथा
मया तत्तः श्रुतं गृहीतमिति सत्यं किन्तु तत्
परिशीलितम् । द्वितीयं यथा मदीयेयं भूमिः
क्रमागतत्वादिति वाद्युक्ते प्रतिवादिनोऽपि तथो-
त्तरम् । तृतीयं यथा ममेयं भूमिः क्रमागतत्वात्
इति वाद्युक्ते ममेयं भूमिः दशवर्षोपभुज्यमानत्वात्
इति प्रत्युत्तरम् । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

कारणवः, पुं स्त्री, (अमन्ताड्ड इति रमेडं ।
रण्डः । ईषत् रण्डः । “ईषदर्थे” ६ । ७ । १०५ ।
इति कोः कादेशः ।) कारणं वाति । वा गतौ +
“आतोनुपेति” । ३ । २ । ३ । कः । कारणस्येदं

कारवे

कारणं तदाकारं वाति वा ।) हंसविशेषः
इत्यमरः । २ । ५ । ३४ ॥ खड्गहांस इति भाषा
(यथा ऋतुसंहारे । शरद्वर्गणे ८ ।

“कारणवाननविधट्टितवीचिमाणाः
कादम्बसारसकुलकुलतीरदेशाः” ॥)

कारणव्यूहः, पुं, बुद्धभेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
(बौद्धशास्त्रविशेषः ॥)

कारण्यमी, [न्] पुं, (कार एव कारणं धर्मतीति । ध्वा
+ इनिः । एधोदरादित्वात् साधुः ।) कांस्यकारः ।
धातुवादरतः इति मेदिनी ॥

कारम्भा, स्त्री, (ईषत् रम्भा । कोः कादेशः ।) प्रिय-
ङ्गुवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ५६ ॥

कारवः, पुं, (का इति रवो यस्य । कुत्सितो रवो
यस्येति वा ।) काकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कारवल्ली, स्त्री, (कारा इत्यस्ततो विलिप्ता वल्ली
यस्याः । यद्वा कुत्सित आरो गतिर्यस्याः । सा
चासौ वल्ली चेति ।) कारवेल्हः । कारखीरः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

कारवी, स्त्री, (कारं वाति । वा + कः ।) के जलोप-
लक्षितवर्षाकाले रवो यस्य । कारवः कैकावरौ
मयूरस्य एकमिवाकारोऽस्यस्य अच् । यद्वा कृ
हिसायां स्वार्थे णिच् ततः क्तिप् । कारमवति । कर्म
खण् । गौरादित्वात् ङीष् ।) मधुरा । मौरी इति
भाषा । दीप्यः । मयूरशिखा । रुद्रजटा इति
भाषा । ज्ञेयमानिका इति केचित् । सुषवी ।
केले जीरा इति भाषा । हिङ्गुपत्नी । हिङ्गेर पाता
इति भाषा । इत्यमरभरतौ ॥ क्षुद्रकारवेल्ली ।
इति राजनिर्घण्टः । क्लोट करला इति भाषा ॥

कारवेल्हं, स्त्री, (कारं वेल्हति । वेल्ह चलने कर्म-
खण् । यद्वा कारेण वातगमनेन वेल्हति चलति
गच्छति वा वेल्ह चलने अच् ।) कठिलकम् ।
करला इति भाषा । तत्पर्यायगुणाः ।

“कारवेल्हं कठिलं स्यात् कारवेल्ली ततो लघुः ।
कारवेल्हं हिमं भेदि लघु तत्कमवातलम् ॥
ज्वरपित्तकफास्त्रं पाण्डुमेहकृमिन् हरेत् ।
तद्वशा कारवेल्ली स्याद्विशेषाद्दीपनी लघुः” ॥
इति भावप्रकाशः ॥ अमरे ऐलिङ्गोऽयम् ॥

कारवेल्हः, पुं, (कारेण वायुवत् गत्वा वेल्हति चल-
तीति । कार + वेल्ह + अच् ।) लताविशेषः ।
करला इति भाषा । तत्पर्यायः । कठिलकः २
सुषवी ३ । इत्यमरः । २ । ४ । १५४ ॥ सुषवी ४
सुषवी ५ । इति तट्टीका ॥ कण्डुरः ६ काण्डकटुकः
७ सुकाण्डः ८ उग्रकाण्डः ९ कठिलः १० नासा-
सम्बेदनः ११ पटुः १२ । इति राजनिर्घण्टः ।
तत्पुष्पगुणः । धारकात्वम् । रक्तपित्तरोगे सुपथ्य-
त्वञ्च ॥ तप्लगुणः । शुक्रकफपित्तनाशित्वम् ।
शचिकारत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

कारवेल्हकः, पुं, (कारवेल्ह एव । स्वार्थे कण् ।) कार-
वेल्हः । इति रत्नमाणा ॥ (स्त्रीत्वमपि दृश्यते ।
यथा शुश्रूते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।

“तद्वत् कर्कोटकं प्रोक्तं कारवेल्हकमेव च” ॥)

कारवेल्ली, स्त्री, (कारवेल्ह + अल्पार्थे ङीष् ।) क्षुद्र-